

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini
30 bani

Anul XXIV Nr. 203 (5637)

Miercuri 5 iunie 1968

ALTELE CONFERINȚEI NAȚIONALE PENTRU EDUCAȚIEA FIZICĂ ȘI SPORTUL

Azi, la Tunari:

ÎNCEPE CAMPIONATUL DE TALERE

Sosirea președintelui U.I.T. și a unor loturi de trăgători străini

Primul foc al celor șapte zile de tir va răsună astăzi pe poligonul Tunari. Aproximativ 140 de trăgători — din care jumătate de peste hotare — își vor măsura înțietatea pe standurile pentru arme cu glonț, de vinătoare și pistoale.

Astăzi, în ziua inaugurală a competiției, și joi, este programată proba de talere aruncate din șant din cadrul campionatului republican. Alături de concurenții români va fi prezent și trăgătorul cubanez Servilio Torres. Concursul va oferi un spectacol interesant — specific acestui gen de arme — și va însemna totodată și un prilej de verificare înaintea campionatelor europene — programate în a doua jumătate a acestei luni, în Belgia. Prin urmare, atenția se va concentra, mai ales, asupra lui Gh. Florescu, I. Dumitrescu, St. Popovici — protagoniștii probei. Așadar, astăzi, se va trage prima manșă de 100 de talere, cea de a doua urmând să aibă loc mâine — tot 100 t.

Paralel cu întrecerile de talere, ceilalți participanți — români și străini — vor efectua antrenamentele premergătoare concursului principal, ce va avea loc vineri, simbătă și duminică. Atunci se vor disputa atât campionatele internaționale, cât și cele naționale. În sfârșit, zilele de luni și marți sînt rezervate numai campionatelor țărilor la armă standard culcat 60 f. bărbați, pistol calibrul mare și pistol sport.

Evenimentul sportiv din aceste zile de pe Tunari capătă o importanță și mai mare dacă ne gândim că numai peste câteva luni Mexicul găzduiește Jocurile Olimpice. Deci, acum se învește o foarte bună ocazie pentru a constata gradul la care se află pregătirile celor ce vizează Mexicul, iar un asemenea obiectiv, participarea la Olimpiadă, constituie — fără îndoială — un stimul pentru obținerea de rezultate superioare, care să justifice abordarea cu speranțe a marii competiții din țara aztecilor.

Desigur, și reprezentanții României la aceste „internaționale”, printre care sportivii de vâloare certă, cum sînt campionul lumii Virgil Atanasiu, sau Ion Tripsa, Marcel Roșca (pistol viteză), Marin Păreanu, Nicolae Rotaru, Gheorghe Vasilescu, Ion Olărescu (pușcă), Gheorghe Senocovic (skeet) — de talerești am mai vorbit — ca și alți tînșari vor încerca să concureze la cel mai bun nivel. Un examen trecut cu succes acum, va avea darul să mărească încrederea în lumile viitoare de antrenamente și concursuri.

Teri au sosit loturile de trăgători din R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Italia, Portugalia și Spania. Tot ieri a sosit și dl. Kurt Hassler — președintele U.I.T. Astăzi și mâine sînt așteptate celelalte loturi străine invitate.

La antrenamentul de ieri de la Tunari: recordmanul Cupei la pistol liber, Nelson Onate — 557 p. Foto I. B. VAȘILE

DUPĂ 44 DE ANI

REPREZENTATIVELE DE FOTBAL ALE ROMÂNIEI ȘI OLANDEI DIN NOU FAȚĂ-N FAȚĂ

● Meciul are loc azi, pe stadionul Republicii, de la ora 17,30

Stînga: Coman, Ivăncescu și Dumitriu II; dreapta: Eykenbroek, van Beveren și Romeyn văzuți de NEAGU RADULESCU

„Aeroportul internațional Băneasa. „Poarta aeriană” a capitalei noastre i-a primit ieri pe fotbalistii olandezi. După un zbor de aproximativ cinci ore, avionul special Amsteroom — București a atins pista de beton la ora 15.20. Din el a descins o delegație destul de numeroasă: jucători, conducători, ziariști. Emoții, ca la o... premieră. Firesc, de altfel. Este pentru prima oară cînd echipa națională a Olandei vine în România.

De la coborîrea din avion, o impresie deosebită a lăsat talia de... baschetbaliști a unor dintr-înșii adversari ai tricolorilor noștri. Fețele zîmbitoare trădau, cel puțin la prima vedere, atmosfera plină de optimism ce domnea printre fotbalistii din „țara lălelelor”.

„Și, totuși, antrenorul echipei, fostul internațional Georg Kessler, s-a arătat destul de zgîrcit în declarații, amînînd, chiar, cu cîteva ore, anunțarea formației cu care va începe jocul. Se pare că va avea probleme în alegerea celor 11 titulari, intrucît cițiva jucători de la Ajax Amsterdam sînt accidentați. Să luăm în seamă, totuși, cuvintele simpaticului căpitan de echipă, fundașul central Eykenbroek: „Sperăm într-un joc bun, care să placă publicului”.

După formalitățile de vamă, fotbalistii olandezi, într-un elegant autocar, s-au îndreptat spre hotelul „Ambasador”, unde vor fi găzduiți pe perioada cit vor rămîne în București. În jurul orei 17, oaspeții au făcut un antrenament de 40 de minute.

În tabăra lotului nostru pregătirile au fost încheiate. Ieri dimineață, antrenorul Angelo Niculescu ne-a comunicat echipa. Publicul va avea prilejul să urmărească la lucru cuplul Dumitriu II — Dumitrache (ultimul, debutant în echipa națională), în care se pun mari speranțe. Un singur semn de întrebare există: care va fi titularul postului de mijlocăș dreapta — Ghergheli sau Dobrin? Azi se va da răspunsul.

Ieri s-a stabilit că înfîlnirea va avea loc pe stadionul Republicii, de la ora 17,30.

C. ALEXE

AU FOST UITAȚI ANII COPILĂRIEI?

În peisajul urbanistic al țării, au apărut an de an noi construcții dedicate sportului. În multe orașe s-au ridicat frumoase stadioane, complexe sportive, săli de sport și bazine de înot. Se poate afirma că, în ultimii ani, îndeosebi, a sporit simțitor baza materială necesară unei activități sportive aflate în permanentă dezvoltare.

Se pune, însă, cu o deosebită acuitate problema amenajărilor sportive simple pentru copii și elevi, fie pe lângă numeroasele școli (apărute ca rezultat al impetuozelor creșteri pe care o cunoaște la noi învățămîntul de toate gradele), fie în perimetrul cvartalelor de locuințe.

Problema nu este nouă. A fost formulată, ca o dilemă, la Conferința pe țară a mișcării sportive. Apoi, la Conferința pe țară a Uniunii Tineretului Comunist. Și, mai recent, la Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Se construiesc multe cartiere, micro-raioane de o frumusețe necontestată. Ele sînt dotate cu magazine, cu săli de cinematograf, cu locuri pentru parcare a autoturismelor. Dar, la copii nu se gîndește nimeni? Nu li se asigură, în măsura necesară, condiții pentru a le satisface nevoia de mișcare, pentru a face sport?

Profesorii de educație fizică se plîng, părinții la fel. Se plîng și locatarii noilor cvartale: copiii le tulbură liniștea, se joacă sub ferestrele apartamentelor, ba chiar le sparg geamurile cu mingea.

Oare cei în măsură să rezolve asemenea situații n-au fost copii? N-au simțit nevoia să facă mișcare? Nu s-au bucurat de neuitatele jocuri ale copilăriei? Dar, pe vremea multora dintre ei existau maidane, locurile virane din marginea cartierelor. Cel mai adesea acestea erau transformate ad-hoc în terenuri de fotbal, cu porți făcute din ghiozdane. Acum, însă, cînd nu mai există maidane, cei de făcut? Să fie jînji copiii în casă?

La Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor se afirma că, la Ploiești, de pildă, se va ridica foarte curînd, un micraion — Ploiești Vest — de toată frumusețea. Profesoara — directoare a unui mare liceu din acest oraș, care a avut prilejul să vadă macheta, era încîntată de viitoarele construcții. Dar, mare i-a fost surprinderea cînd a constatat că proiectanții „au uitat” să prevadă spațiile de joacă pentru copii. Și mai surprîns a fost cînd a aflat răspunsul unor proiectanți: „Copiii ar face mai bine să se astîmpere cu joaca și să nu mai dea de lucru locatarilor”...

Ciudată concepție!

A sosit vremea ca instituturile de proiectări care au nobila misiune de a crea noile microraioane să arate înțelegere și pentru acest aspect aproape total neglijat în prezent: terenurile de joacă și de sport pentru copii. Și, dacă, totuși, proiectanții vor continua — în virtutea inerției — să ignoreze o asemenea problemă, cei care le aprobă proiectele pot să manifeste mai mult spirit de orientare, cerînd să se efectueze modificările necesare. Sînt cuprinse aci înainte de toate — Comitetul pentru problemele administrației locale și organele sale în subordine, consiliile populare, factorii principali în proiectarea, contractarea și executarea locuințelor, al căror rol, în dezvoltarea armonioasă a județelor și municipiilor țării, nu mai este necesar să fie subliniat.

Astăzi, toate eforturile se îndreaptă către creșterea unui tineret sănătos și viguros, capabil să rezolve miina complexele probleme ale vieții. Iar acțiunea de amenajare a unor spații de joacă sau de practicare a exercițiilor fizice ar fi de dorit să se înscrie în acest efort colectiv.

T. ALEXANDRU

...Aeroportul internațional Băneasa. „Poarta aeriană” a capitalei noastre i-a primit ieri pe fotbalistii olandezi. După un zbor de aproximativ cinci ore, avionul special Amsteroom — București a atins pista de beton la ora 15.20. Din el a descins o delegație destul de numeroasă: jucători, conducători, ziariști. Emoții, ca la o... premieră. Firesc, de altfel. Este pentru prima oară cînd echipa națională a Olandei vine în România.

De la coborîrea din avion, o impresie deosebită a lăsat talia de... baschetbaliști a unor dintr-înșii adversari ai tricolorilor noștri. Fețele zîmbitoare trădau, cel puțin la prima vedere, atmosfera plină de optimism ce domnea printre fotbalistii din „țara lălelelor”.

„Și, totuși, antrenorul echipei, fostul internațional Georg Kessler, s-a arătat destul de zgîrcit în declarații, amînînd, chiar, cu cîteva ore, anunțarea formației cu care va începe jocul. Se pare că va avea probleme în alegerea celor 11 titulari, intrucît cițiva jucători de la Ajax Amsterdam sînt accidentați. Să luăm în seamă, totuși, cuvintele simpaticului căpitan de echipă, fundașul central Eykenbroek: „Sperăm într-un joc bun, care să placă publicului”.

După formalitățile de vamă, fotbalistii olandezi, într-un elegant autocar, s-au îndreptat spre hotelul „Ambasador”, unde vor fi găzduiți pe perioada cit vor rămîne în București. În jurul orei 17, oaspeții au făcut un antrenament de 40 de minute.

În tabăra lotului nostru pregătirile au fost încheiate. Ieri dimineață, antrenorul Angelo Niculescu ne-a comunicat echipa. Publicul va avea prilejul să urmărească la lucru cuplul Dumitriu II — Dumitrache (ultimul, debutant în echipa națională), în care se pun mari speranțe. Un singur semn de întrebare există: care va fi titularul postului de mijlocăș dreapta — Ghergheli sau Dobrin? Azi se va da răspunsul.

Ieri s-a stabilit că înfîlnirea va avea loc pe stadionul Republicii, de la ora 17,30.

C. ALEXE

Cele două formații vor apărea pe teren în următoarea alcătuire:

ROMANIA: COMAN — IVĂNCESCU, BARBU, HĂLMĂGEANU, DELEANU — GHERGHELI (DOBRIIN), DINU — GROZEA, DUMITRIU II, DUMITRACHE, HAIDU. Rezerve: Datcu, Sătmăreanu, D. Nicolae, Nunweiler IV, Mocanu, Dumitriu III, I. Ionescu, Sasu și Kello.

OLANDA: VAN BEVEREN — ROMEYN, ISRAEL, EYKENBROEK, VARNAS — VREENSTRA, JANSEN — KLYNJAN, VAN DER KUYLEN, HANEDEM, RESENBRINK. Rezerve: Zoghal (portar), Pys, Pahiplatz, Van Görp. Arbitru NEJAT SENER (Turcia).

Au sosit jucătorii olandezi! Iată-i coborînd din avion

IN PRAJMA ZILEI AVIAȚIEI

Vlaicu, așa cum l-am cunoscut

Mărturiile unui contemporan, generalul GH. NEGRESCU

● POSESORUL BREVETULUI NR. 2 AL AVIAȚIEI ROMĂNEȘTI ● UN ROMÂN I-A INVINS PE MOLLA ȘI ROLAND GARROS ● „MAISTORASUL AUREL, UCENICUL LUI DUMNEZEU” ● O JUMĂTATE DE ORA ÎN ZBOR CU VLAICU, DEASUPRA BUCUREȘTIULUI ● ULTIMUL SALUT...

Printre cei care au trăit momentele grele ale organizării aviației în România, care l-au cunoscut și au purtat strînsă și frățească prietenie cu Vlaicu, au trăit și au zburat pe aceleși aerodromuri cu Zorileanu sau Bănculescu, cu Romeo Popescu sau Papană, se numără și generalul de aviație în rezervă GHEORGHE NEGRESCU.

Sînt emoționante clipele unei convorbiri cu cel ce s-a ridicat în aer cu aeroplanul printre primii în țara noastră, parcurgînd apoi, etapă de etapă, istoria aviației românești și ocupînd funcții de mare răspundere în organizarea aviației militare.

Tema convorbirii noastre: „VLAICU, AȘA CUM L-AM CUNOSCUȚ”. Generalul Gh. Negrescu ne destăinuie înțîmplări inedite din viața pionierului aviației noastre, subliniază laturi mai puțin cunoscute ale personalității „maistorașului Aurel”.

— Vlaicu! Este greu de vorbit despre el fără să te cuprîndă o puternică emoție, mai ales cînd l-ai cunoscut, cînd ai avut fericitul prilej să-l vezi în zbor, cînd ai zburat cu el, cînd ți-a fost ca un frate — așa îi plăcea lui să spună.

— În ce împrejurări l-ai cunoscut?

— Aviația era în fașă. Abia se născuse, Blériot traversase Canalul Mincii la 26 iulie 1909 cu o mașină al cărei principiu de zbor îl descoperise un român, în 1903: APARATUL DE ZBURAT MAI GREU DECît AERUL, INVENTAT DE TRAIAN VUIA. La 18 octombrie 1909, din inițiativa Automobil Clubului Român, Blériot este adus la București și execută un zbor demonstrativ pe hipodromul Băneasa. Pe atunci eram sublocotenent de geniu

Viorel TONCEANU (Continuare în pag. a 2-a)

In București

64 CERCURI AUTO-MOBILISTICE

Filiala A.C.R. a Capitalei a organizat, de la începutul anului și pînă în prezent, 64 de cercuri automobilistice. Din aceste cercuri, organizate în întreprinderi și instituții, fac parte posesorii de autoturisme, precum și cei care simpatizează automobilismul. Cercurile constituite pînă acum grupează peste 3000 de membri, care au și început să desfășoare o activitate colectivă: excursii în grup, vizionări de filme automobilistice

putea la dispoziție de A.C.R., participarea la conferințe de specialitate etc. Printre cercurile cu cel mai mare număr de membri se numără cele de la C.S.F., Ministerul Petrolului, Uzinele Electronice, Mecanică fină, Republica. Acțiunea de constituire a unor astfel de nuclee automobilistice continuă și ea va fi extinsă și la unele unități din împrejurimile Bucureștiului unde există posesori de autoturisme.

T. ALEXANDRU

Azi începe turneul final al campionatului european de fotbal

In semifinale:

La Neapole: ITALIA—U.R.S.S.

La Florența:

ANGLIA—IUGOSLAVIA

Citiți în pagina a IV-a, relațiile trimișilor noștri speciali

Echipa Iugoslaviei va avea o misiune dificilă în meciul cu campionii mondiali. În fotografie, trei din internaționalii iugoslavi își dispută balonul: de la stînga la dreapta, Hasnaglicici, Paunovici și Baici. (Fază din meciul Partizan — Sarajevo 1-0)

**„Cupa României“
la oină**
ÎN „ZONA“ DE LA
CURTEA DE ARGES —
JOCURI FRUMOASE

Cinci orașe din provincie au găzduit, simbatic și duminică trecută, întrecerile zonale ale „Cupei României“ la oină. Urmând jocurile desfășurate pe stadionul din Curtea de Argeș, am constatat că cele 4 echipe angajate în cursa pentru cucerirea trofeului au fost bine pregătite, reușind să steargă amărăciunea produsă de absența celorlalte 3 formații (reprezentanțele județelor Gorj, Mehedinți și Caraș-Severin). Euni am aflat de la F.R.O. că echipele menționate nu s-au putut prezenta din lipsă de fonduri pentru transport și cazare.

Revenind la echipele participante trebuie să spunem din capul locului că evoluția formației Drum Nou Boureni (jud. Dolj), antrenată de Ionica Venus, a constituit pentru toată lumea o plăcută surpriză. Ochiștii din Boureni au jucat foarte bine atât la „bătăie“ cât și la „prindere“ și, în consecință, au terminat turneul nelăzimi. Mult schimbate în bătaie au apărut Pașca, Triști (jud. Argeș) și Uimeu Copăceni (jud. Vâlcea) care dovedind siguranță în pase și în tehnica bății minții, au demonstrat că oină este frumoasă atunci când se întind echipe temeinic pregătite. Viața Nouă Otleni (județul Teleorman), cotată printre favorite, a jucat sub valoarea cu care ne obișnuise în ultimii ani.

În concluzie, cele 4 echipe au făcut — mai ales duminică când au asistat la jocuri mulți spectatori — o bună propagandă sportului național pentru care se fac, la ora actuală, eforturi în vederea înviorării activității competiționale și reînnoirii tradiției în jocurile unde acest sport a pălât. Bilanțul ar fi fost rodnic, pentru toți, dacă nu s-ar fi repetat unele greșeli cu totul contondabile.

Iată, de altfel, câteva opinii:

C. LUȚĂ (instructorul echipei Uimeu Copăceni): „Am venit la Curtea de Argeș fără a emite nici un fel de pretenții la șefia clasamentului. Dar am vrut să fim arbitrați bine. Așteptările noastre nu au fost satisfăcute. Cu arbitri care citesc, se pare, regulamentul doar înainte să plece de acasă sau cu alții ocazional, luși de te tușe, cum s-a procedat aici, n-o să progresăm niciodată.“

A. DARVĂNESCU (activist la C.J.E.F.S. Vâlcea): „De ce a trebuit să fim, din nou, martorii unor manifestări dezgustătoare ca acelea în care arbitrii C. Niță și I. Duma au fost bruscați, aruncându-li-se de către jucătorii de la Viața Nouă Otleni, fluturii și fanionul în tribune? De ce arbitri în cauză n-au avut curajul să-și elimine de pe teren pe cei vinovați? Poate pentru că s-au simțit ei primii vinovați!“

J. GEORGESCU (instructor la C.J.E.F.S. Argeș): „Echipele Viața Nouă Otleni a fost în mare culpă, prezentându-se cu două legitimații incomplete. Cu toate acestea, tov. C. Niță, reprezentantul federației, i-a aprobat participarea oficială în concurs. Pe mine m-a uimit această măsură care contravine regulamentului. Ar fi fost cazul ca echipa din Otleni, căreia i s-au asigurat transportul și cazarea cu banii forului de resort, să fie sancționată pentru cele comise.“

La cele de mai sus adăugăm faptul că arbitrii, cu excepția lui I. Duma, au condus duminică în înțeleg de stradă, că n-au funcționat tablele de marcat, iar arbitrii C. Tinca (Reghin), I. Nedelcu (Constanța) și T. Cadar (Cluj) au absentat fără să anunțe federația.

I. TRAIAN

STEUA, DIN NOU CAMPIONANĂ DE HANDBAL A ȚĂRII

Handbaliștii de la STEUA și-au păstrat titlul de campioni ai țării, cucerit anul trecut. De această dată, victoria finală a fost realizată la o diferență de 6 puncte față de a doua clasată (Dinamo București), ei adăugându-i-se succesul de prestigiu din „Cupa Campionilor Europeni“, trofeu care se află azi, alături de cupa campionilor naționali, în vitrina clubului STEUA.

Este de necontestat faptul că această formație este astăzi cea mai bună din handbalul nostru. Meritul revine în mod deosebit antrenorilor echipei: regretatul Octavian Nițescu, decedat cu puțin timp înainte de terminarea întrecerii, și Olimpiu Nodca. De asemenea, un merit revine jucătorilor pentru că au format un lot omogen, capabil să treacă peste momentele dificile ale disputelor. În general, s-au remarcat portarul Dină, Oțelea, un bun conducător de joc și căpitan de echipă, extremele Iacob și Popescu, pivotii Marinescu și Cristian, precum și cunoscutul realizator Gh. Gruia, care a fost secundat uneori cu brio de Goran.

Iată-i, în fotografia noastră, pe proaspeții campioni (în rândul de sus, de la stânga la dreapta): Dan Alboița, Olimpiu Savu, antrenorul Olimpiu Nodca, Ion Popescu, Iosif Iacob, Gheorghe Gruia, în rândul de jos) Dieter Cristian, Gheorghe Goran, Alexandru Dinca, Cornel Oțelea, Gabriel Belu, Mihai Marinescu. În mijloc, Rodica Nițescu, fata fostului lor antrenor principal, pe care într-un mișcător gest postum, jucătorii au luat-o în mijlocul lor, dându-i un tricou și o plăchă de campion. Foto: AUREL NEAGU

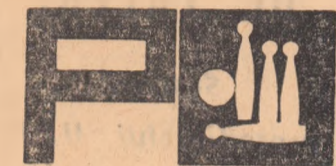
DAN CRISTEA A CUCERIT „CUPA PRIMĂVERII“ LA SCHI

A treia cursă de slalom special din cadrul „Cupei primăverii“, desfășurată pe Valea Albă (Buzăeni), pe o zăpadă excelentă și pe un traseu marcat cu 40 de porți, a revenit lui Dan Cristea (Clubul sportiv Sinaia), urmat de colegii săi de club Gh. Vulpe și Cornel Tăbăraș. La juniori, a câștigat C. Văideanu (A. S. Armata Brașov). Clasându-se pe primul loc

în toate cele trei curse, Dan Cristea a cucerit trofeul oferit de comisia de specialitate a județului Prahova. Deoarece zăpada se menține în cantitate suficientă și în stare bună pentru practicarea schiului, în luna iunie vor fi organizate alina întreceri, atât pentru seniori, cât și pentru juniori — elevi aflați în vacanță.

Ultimele pregătiri pentru campionatele mondiale

Apropiatele campionate mondiale de popice, ce urmează să se desfășoare pe arena cu 8 piste din Lînz, au ridicat participanților probleme înedite. Pe această temă am avut o scurtă convorbire cu unul din specialiștii federației noastre, antrenorul F. Popescu.

— Fotocehula electrică pentru semnalizarea depășirilor, bilele și popicele din material plastic, marcajul electronic al rezultatelor și ridicarea automată a popicelor, ne-a spus interlocutorul, constituie tot

atitea elemente noi pentru sportiștii noștri. În consecință, am alcătuit un program de antrenament cât mai apropiat de condițiile de joc din Austria.

— Oțitorii noștri ar dori să cunoască amănunte în această privință.

— S-a lucrat mult pentru a corecta poziția de plecare a sportivilor I. Micoroiu, C. Rădulescu, Gh. Silvestru, Elena Cernat și Margareta Szemany, care depășeau scindura de lansare. Apoi, jocul la „canale“ cu bile și popice de plastic a cerut selecționabililor să imprime o ușoară înșurubare bilei, pentru a da randamentul maxim. Rezultate bune au dat, în scurt timp P. Purje, I. Micoroiu, V. Măntoiu, Elena Trandafir, Florina Neguțoiu ș.a. De asemenea, a trebuit să perfecționăm jocul la „canalele mici“, pentru a se putea rezolva eventualele figuri rămase din deschiderea la „izolate“. În șirștii s-a exersat la priza bilei, întrucât cea de plastic este aluneceasă.

— Sint definitivamente echipele care ne vor reprezenta la Lînz?

— În linii mari, da. De cîteva timp am refuzat în pregătire loturi restrinse, de cîte 8 jucători și tot atîția jucători. Cite 7 sportiști din fiecare lot vor face deplasarea.

— Vă rugăm să numiți loturile, în actuala lor formă.

— Notați: feminin: Elena Trandafir, Elena Cernat, Florina Neguțoiu, Ana Marcu, Cornelia Moldoveanu, Tinca Balaban, Margareta Szemany, Crista Szocs; masculin — P. Purje, C. Vinătoru, I. Micoroiu, C. Rădulescu, V. Măntoiu, A. Suceatu, Gh. Silvestru, I. Tismănaru. Credem că am făcut ceea ce mai bună alegere.

Cunoșcînd valoarea popicilor menționați, mulți fiind torat titluri supreme și cucerite la ultima ediție a „mondialelor“, avem toate motivele să credem că vor apăra prestigiul de care se bucură țara noastră în arena internațională.

Interviu realizat de Tr. IOANITSCU

Vlaicu, așa cum l-am cunoscut

(Urmare din pag. 1)

și am participat la acest miting, în care se prezenta „mînzuna secolului“: OMUL ZBURĂTOR. Mitingul acela l-a făcut pe mulți să se lege prin jurământ că vor deveni aviatori, dar puțini au fost cei care au putut să-și vadă visul cu ochii. Printre ei m-am numărat, mai apoi, și eu. La puțină vreme după mitingul de la Băneasa, ziarle anuntau că un inginer transilvănean prezentase guvernului de atunci o mașină de zburat, invenție proprie. Era AUREL VLAICU. Așa am auzit de el.

— Și cînd l-ați văzut?

— A trecut iarna 1909-1910. Aurel Vlaicu își construise aparatul la Arsenalul armatei fiind subvenționat de stat. Mașina lui era cu totul originală și uimea prin ingeniozitatea ei. Era pe la sfîrșitul lui mai. Făceam instrucție pe Cotroceni, acolo unde era hangarul balonului captiv al armatei și aparatul lui Vlaicu. Atunci l-am văzut pe Aurel. Scoate aeroplantul din hangar și îl ducea pe cîmp. Se așeza în carlingă, pornea

motorul și alerga cu aeroplantul în lung și-n lat. Nu zbură încă. Îl priveam pe tîrîndu-l pe el, cobora din aparat, se așeza jos, se scula frămîntîndu-se și iar pornea mașina. După cum ne-a spus mai tîrziu, au fost cele mai grele clipe din viața lui. Nu știa să zboare, nu știa dacă aeroplantul se va desprinde de pămînt, apoi dacă va asculta de comenzi; nu cunoștea legile pilotajului — și nu avea de unde să le învețe. Dar a luat marea hotărîre: a acceptat orice eventualitate, chiar și sacrificiul. Și, la 17 Iunie 1910 A ZBURAT. Acest zbor a confirmat mașina, pe pilot, pe inventator, pe constructor. Iată marea merite al geniaului Vlaicu.

— Știm că în aprilie 1911 v-ați înscris și dv. la școala de aviație de la Chitila, prima din țară, și că în iulie ați obținut brev-

etul nr. 2 al primei serii de aviatori români.

— Compușă din șase persoane. Primul brevet îl luse Ștefan Protopescu — bunul meu prieten. Între timp, Vlaicu zburase la 17 octombrie 1910 — un an după Blériot — la hipodrom, obținînd un succes mai mare decît acesta, apoi zburase de la Cotroceni la Chitila și de la Chitila la Cotroceni, unde într-un miting ad-hoc îl învinsese în zbor pe celebrul pilot francez Molla.

— Școala militară de la Chitila s-a mutat la Cotroceni în vara lui 1911?

— Da! Am plecat cu aparatele în zbor. La aterizare ne-a primit Vlaicu, zburător încercat de acum, și între noi s-a legat îndată o mare prietenie. Zi de zi escaladăm și noi, și el, noi trepte în curecirea văzduhului. Vlaicu dovedea un mare talent, o mare putere de pătrundere în tainele pilotajului.

— După cum se menționează în istoria aviației noastre, singurul om cu care a zburat Aurel Vlaicu a fost Gheorghe Negrescu.

— Am avut această fericire. Mă gîndesc cu emoție la ziua aceea. Venise din turneul de mitinguri organizate în Transilvania, ne demonstrase pe Cotroceni toată arta ce se și-o însușise cîta vreme n-a fost cu noi. Într-o zi s-a apropiat de mine: „FRATE NEGRESCULE, NU VREI SĂ MĂ ZBORI ȘI PE MINE CU „FARMANUL“ TAU? VREAU SĂ VAD CUM SE COMPORTEAZĂ ÎN ALTE APARATE“. Fără să am acceptat bucuros. Cine dintre noi ar fi refuzat o asemenea rugămînte? A ocupat locul pasagerului și am decolat. Și vreme de o jumătate de oră m-am rotit deasupra Bucureștilor, avînd ca pasager pe marele Vlaicu. La aterizare m-a bătut pe umăr: „MULTĂ MARE FAIN DA, PARCĂ TOT AL MEU MERGE MAI BINE“. Exact după un an, acest fin cunosător al zborului și bun sportiv s-a prăbușit la Bănești.

— Li spuneți și bun sportiv?

— Cum s-ar putea numi zborurile lui dacă nu și o „MARE MĂESTRIE SPORTIVĂ“. De altfel, el practica și alte sporturi: ciclismul, motociclismul și automobilismul. Un amănunt: EL A PARCURS DISTANȚA MÛN-

torul și alerga cu aeroplantul în lung și-n lat. Nu zbură încă. Îl priveam pe tîrîndu-l pe el, cobora din aparat, se așeza jos, se scula frămîntîndu-se și iar pornea mașina. După cum ne-a spus mai tîrziu, au fost cele mai grele clipe din viața lui. Nu știa să zboare, nu știa dacă aeroplantul se va desprinde de pămînt, apoi dacă va asculta de comenzi; nu cunoștea legile pilotajului — și nu avea de unde să le învețe. Dar a luat marea hotărîre: a acceptat orice eventualitate, chiar și sacrificiul. Și, la 17 Iunie 1910 A ZBURAT. Acest zbor a confirmat mașina, pe pilot, pe inventator, pe constructor. Iată marea merite al geniaului Vlaicu.

— Știm că în aprilie 1911 v-ați înscris și dv. la școala de aviație de la Chitila, prima din țară, și că în iulie ați obținut bre-

etul nr. 2 al primei serii de aviatori români.

— Compușă din șase persoane. Primul brevet îl luse Ștefan Protopescu — bunul meu prieten. Între timp, Vlaicu zburase la 17 octombrie 1910 — un an după Blériot — la hipodrom, obținînd un succes mai mare decît acesta, apoi zburase de la Cotroceni la Chitila și de la Chitila la Cotroceni, unde într-un miting ad-hoc îl învinsese în zbor pe celebrul pilot francez Molla.

— Școala militară de la Chitila s-a mutat la Cotroceni în vara lui 1911?

— Da! Am plecat cu aparatele în zbor. La aterizare ne-a primit Vlaicu, zburător încercat de acum, și între noi s-a legat îndată o mare prietenie. Zi de zi escaladăm și noi, și el, noi trepte în curecirea văzduhului. Vlaicu dovedea un mare talent, o mare putere de pătrundere în tainele pilotajului.

— După cum se menționează în istoria aviației noastre, singurul om cu care a zburat Aurel Vlaicu a fost Gheorghe Negrescu.

— Am avut această fericire. Mă gîndesc cu emoție la ziua aceea. Venise din turneul de mitinguri organizate în Transilvania, ne demonstrase pe Cotroceni toată arta ce se și-o însușise cîta vreme n-a fost cu noi. Într-o zi s-a apropiat de mine: „FRATE NEGRESCULE, NU VREI SĂ MĂ ZBORI ȘI PE MINE CU „FARMANUL“ TAU? VREAU SĂ VAD CUM SE COMPORTEAZĂ ÎN ALTE APARATE“. Fără să am acceptat bucuros. Cine dintre noi ar fi refuzat o asemenea rugămînte? A ocupat locul pasagerului și am decolat. Și vreme de o jumătate de oră m-am rotit deasupra Bucureștilor, avînd ca pasager pe marele Vlaicu. La aterizare m-a bătut pe umăr: „MULTĂ MARE FAIN DA, PARCĂ TOT AL MEU MERGE MAI BINE“. Exact după un an, acest fin cunosător al zborului și bun sportiv s-a prăbușit la Bănești.

— Li spuneți și bun sportiv?

— Cum s-ar putea numi zborurile lui dacă nu și o „MARE MĂESTRIE SPORTIVĂ“. De altfel, el practica și alte sporturi: ciclismul, motociclismul și automobilismul. Un amănunt: EL A PARCURS DISTANȚA MÛN-

ST. GANEA
corespondent

MOTOCROȘIȘTI DE VALOARE EUROPEANĂ LA TG. JIU

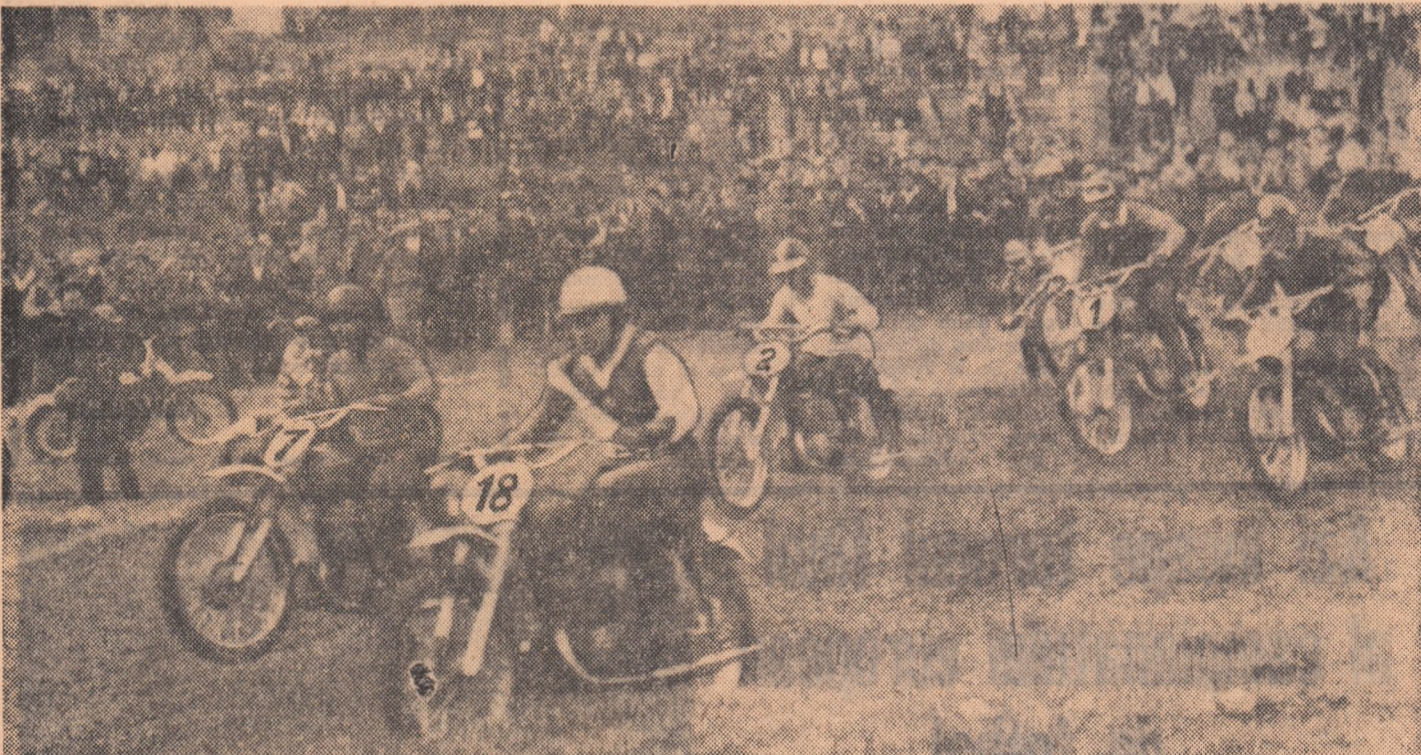
Duminică dimineața, la Tg. Jiu, se va reedita întrecerea internațională de motocros care a avut loc la Brașov. De la startul probei de 500 cmc va lipsi vest-germanul Anton Kleele (angajat în alt concurs) dar în schimb vor fi prezenți, alături de cei care au concurat la Brașov, sportivii elvețieni Albert Courajod și Andre Stouder. Aceștia, împreună cu Pavel Hora (R.S.C.) vor primi o replică viguroasă din partea alergătorilor noștri O. Puiu, O. Stepliani, Gh. Ion, E. Seiler și P. Paxino. La 250 cmc protagoniștii J. Churovy (R.S.C.) va încerca să-și reediteze vic-

Concurs de viteză la Cimpulung Muscel

În cadrul pregătirilor pentru campionatul național de viteză pe circuit, motocicliștii de la asociațiile sportive Muscelul U.M.M., Rapid Pitești, Locomotiva Ploiești, Energia Cimpina și Energia Tr. Severin s-au întrecut la Cimpulung Muscel, pe un traseu de 3 000 m, în fața a peste 7 000 de spectatori.

Iată câștigătorii: V. Rusnac (Muscelul) la 125 cmc, N. Ciolpan (Pitești) la 175 cmc, I. Telegescu (Cimpina) la 250 cmc, M. Ciufu (Tr. Severin) la 350 cmc, N. Zănescu + N. Sandu (Pitești) la atas.

ST. GANEA
corespondent

Aspect din timpul alergării motocicletelor de 500 cmc, la Brașov. În prim plan Pavel Hora (18), Gheorghe Ion (7), Ovidiu Puiu (2) și Ervin Seiler (1)

MAGAZINUL O.C.L. TEHNOMETAL nr. 56
din București str. Brezoianu nr. 13 anunță clientela sa că lichidează stocurile la următoarele dimensiuni de anvelope și camere pentru biciclete:

— Anvelope 26x2x1/2	54	25
— Anvelope 26x2 (pe talon cauciuc)	54	25
— Anvelope 24x1 1/2	50	25
— Anvelope 24x1	50	25
— Anvelope 22x1 1/2	50	25
— Camere 24x1 1/2	24	10
— Camere 24x1	24	10

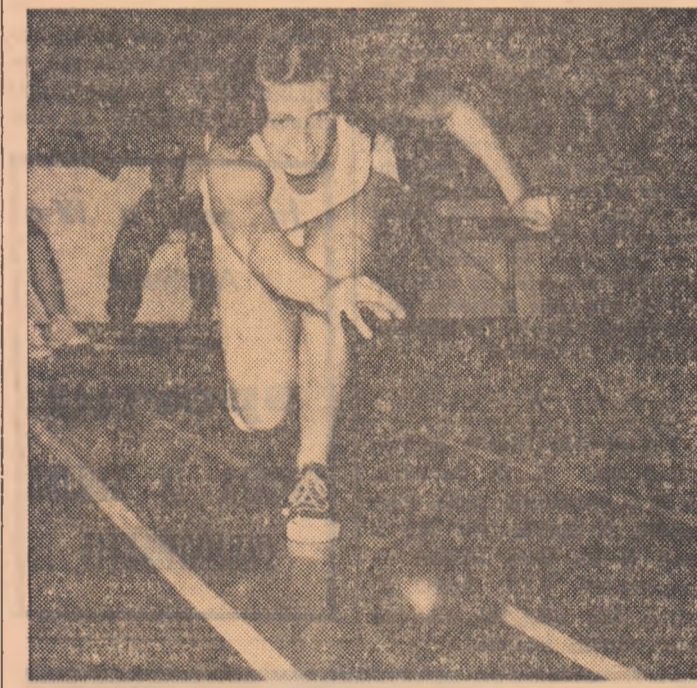
Poseșorii de biciclete cu geantă de dimensiunile menționate sînt rugați să se aprovizioneze din timp, magazinul livrînd prin ramburs postal întregul sortiment de anvelope și camere din import pentru biciclete.

Șerban Doboși — din nou — cel mai bun junior din țară

Zilele trecute a avut loc în Capitală cel de al doilea concurs de verificare în vederea „Criteriului european de juniori la tenis de masă“, programat pentru 8—11 august, la Leningrad. În urma meciurilor disputate, clasamentul este următorul: 1. Doboși 7 victorii, 2. Nicolae Stelian 7 v, 3. Gheorghe Teodor 7 v, 4. Preda 6 v, 5. Apostu 5 v, 6. Macovei 5 v, 7. Gavriș 3 v, 8. Singeorgean 3 v, 9. Drăgănuș 0 v. Primii

trei juniori, împreună cu Carmen Crișan și Maria Corodi, vor concura în zilele de 21—23 iunie la o competiție internațională care se va desfășura la Bad Blankenburg (R. D. Germană).

Margareta Szemany, jucătoare de bază a echipei naționale, surprinsă la antrenamentul de ieri. Foto: V. BAGEAC

DULCEA INDIGNARE

Nu cred în eficiența palmelor și înjurăturilor educative aplicate sistematic de către educatori cu temperamente de vikingi.

E adevărat că o dată — O DATA — Makarenko l-a palmuit pe unul din adolescenții vagabonzi pe care trebuia să-l reducă — pe Zadorov. Dar l-a lovit într-un moment de furie oarbă, cînd celălalt îl jignise. Pe pagini întregi, apoi, Makarenko și-a justificat gestul, atît de explicabil în acel moment, înct însuși Zadorov l-a acceptat și și-a cerut scuze.

decî, la toți spectatorii care urmăreau cu entuziasmul datorat microbului sportiv și cu nostalgia adolescenței de curînd apasă — meciurile. Și care sufereau pentru fiecare minge ratată, care lăcrimau de bucurie privind tabela de marcat.

Dar care n-au scos o vorbă cînd elevii au fost înjurați. Care n-au schițat un gest în vreme ce elevii erau bătuți.

Și care, totodată — după cum confirmă cele prezenți, adică ei înșiși — tremurau de indignare.

— Dar, de fapt —

— Închinăm, deci, aceste rînduri sfîntei indignări care frează în inimile oficialilor și ale publicului în momentul jignirii și lovirii elevilor mai sus pomeniți.

Sîtmății elevi Ghiță, Fedelea, Cristescu, spălați-vă obrajișii pămîntului. Uitați jignirile primite în public. Continuați să vă respectați profesorul de sport și să învățați handbalul cu abnegație.

Asistența, ploasă, a fost de partea voastră, zburcîndu-se fără încetare în chînrurile unei dulci indignări. Cu atît mai dulce cu cît era mai tăcută.

Camil BACIU
(după o corespondență de Ilie Ghișa)

— Cum s-ar putea numi zborurile lui dacă nu și o „MARE MĂESTRIE SPORTIVĂ“. De altfel, el practica și alte sporturi: ciclismul, motociclismul și automobilismul. Un amănunt: EL A PARCURS DISTANȚA MÛN-

FOTBALUL ESTE UN JOC COLECTIV, CU UN SCOP COMUN

În ultimul timp, din ce în ce mai des, întâlnirile fotbalistilor noștri la nivelul reprezentativelor — prime, secunde sau de tineret — sînt urmate de constatări pline de amărăciune: nu avem fotbal bun.

Recent, echipa noastră de tineret a jucat în Suedia și a pierdut cu 2-0.

Trimisul special al slarului „Sportul” după jocul echipei de tineret Suedia — România, de la Västerås, scria: „Atît pentru gârde, dar chiar și pentru noi, cel ce am însoțit echipa română în Suedia și care îl cunoaștem bine pe antrenorul de deziluzie. Este adevărat că, sub raport individual, unii dintre tinerii noștri fotbalisți au arătat anumite veleități tehnice, remarcate și aplaudate de public, dar în ansamblu echipa nu a satisfăcut. Îndeosebi jocul liniei de atac — lipsită de aporțul lui Dumitriu III, devenit indisponibil — a lăsat mult de dorit. Însințaiți n-au combinat suficient, angajîndu-se în dueliuri ilegale cu apărătorii suedezi, pe care inevitabil le-au pierdut.”

Sînt sigur că prezența lui Dumitriu III în echipă ar mai fi atras câteva aplauze la adresa sa personală, dar jocul în ansamblu, partea noastră slabă, nu s-ar fi îmbunătățit, căci în propria sa echipă Dumitriu III apare tot ca un individualist incoercibil. Iată ce declara revista „Fotbal”. Bai — portarul mureșenilor — după jocul cu Universitatea Craiova: „Dumitriu III a încercat să joace cu mult elan, dar a ținut exagerat de mult mingea, frîmînd ritmul jocului. Este un jucător de valoare, dar trebuie să se încadreze mai bine în jocul colectiv.”

După jocul Farul—U.T.A., Gornea, portarul textilistilor, spunea tot în aceeași revistă: „Sasu și Kalló, deci tot jucătorii de lot, au jucat prea individualist, domd, probabil, de afirmare.”

Aș putea să dau zecii de exemple de jucători individualisți, care duminică de

duminică ne îmbată cu apă chioară: driblinguri, fente și țineri exagerate de minge în zone de teren nelucidate. Cine este de vină? Numai jucătorii? Cred că nu, din moment ce unii croncari sportivi susțin că în jocul de fotbal îl interesează numai execuțiile tehnice individuale de mare finețe și mai puțin jocul colectiv, iar o bună parte dintre antrenori sînt de părere că apărătorii aglomerati pot fi străpuțuri prin acțiuni individuale și nu prin manevre colective.

Jucătorii de fotbal trebuie priviți și selecționați nu prin prisma reușitelor unor execuții tehnice de efect, ci prin prisma comportării sale generale și a randamentului său în echipă. Jucătorul de fotbal, cum a scris N. Bragoveanu în ziarul „Sportul” din 24 mai a.c., trebuie să fie un militant social, care prin comportarea sa pe teren este purtătorul unei răspunderi civice de cerții importanță pentru societate.

Recent, am văzut evoluția în aceeași zi pe stadionul „23 August” doi jucători: Dumitriu II, poate cel mai talentat jucător român, și Haller, jucătorul care se bucură de un renume meritat în fotbalul mondial. Recunoașc cu toată sinceritatea că Nicky al nostru este incontestabil la fel de talentat ca Haller, germanul de la Bologna, dar pe acest jucător îl caracterizează sobrietatea omului de echipă, care nu-și permite să acționeze în teren decît în interesul echipei, iar satisfacțiile sale personale sînt legate strîns de succesele echipei.

Jocul individual la întîlniri fără miză, eteodată reușite, dar la jocuri cu miză, echipele care nu știu să joace și colectiv nu pot avea nici o șansă. Jocurile cu Italia și R.D.G. din anul 1967 ne sînt mărfurice.

Dacă vrem să progresăm, trebuie să ne schimbăm, deci, concepția despre jocul de fotbal.

Colea VILCOV antrenor

In această fază, învingător a țesit portarul. Moment „cald” din partida de divizia C Rapid C. F. — Electrica Constanța

Foto: O. VIRGILIU

CE TRECEM LA BILANȚ?

După ultima reorganizare a federației, fotbalului nostru i s-au făcut o serie de promisiuni. La auzul lor, cota optimismului opiniei publice sportive începușe să crească.

Se anunțau, printre altele, salutare măsuri pentru instaurarea unui climat de profundă ordine și principialitate; s-a promis activității fotbalistice suporturi elementare al unui regulament de organizare (realizată ce reprezintă lipsa acestuia?); federația, însăși, urma să preimească un statut specific, modelat după nevoile sale; se vestea un nou regulament de transferări, epurată de anomaliiile edițiilor precedente; se preconiza publicarea unor proiecte pentru parafarea lor cu înaltul gir al dezbaterii publice.

Era de așteptat ca aparatul salariat al federației să conceapă o țesătură de idei și principii tîmăduitoare pentru fiecare dintr-un surințele acestei ramuri sportive. Se spera că ele vor fi elaborate cu luciditate și îndrăzneală, cu inteligență și cu un sentiment de responsabilitate față de imperatiile fotbalului.

Se așteptau semne de efervescență care să onoreze hotărîrile cuprinse în Rezoluția Conferinței pe țară a mișcării sportive (28-29 iulie 1967), unde au fost date asigurări că vor fi întreprinse acțiuni hotărîte pentru perfecționarea pregătirii fotbalistice a copiilor și juniorilor, pentru fortificarea cluburilor (înțelegîndu-se, printre altele, și creșterea veniturilor acestora), pentru ridicarea clasei jucătorilor noștri.

Erau așteptate acțiuni pentru sporirea numărului de fotbalisți și de echipe, precum și pentru organizarea unei școli superioare de antrenori (de asemenea, promise).

Se aștepta instaurarea unor relații mai ample între conducerea mișcării sportive și F. R. Fotbal.

Este legitimă întrebarea (a trecut aproape un an): ce-au devenit, între timp, aceste promisiuni tonifiante?

Sîntem informați că regulamentul de organizare a activității fotbalistice va fi terminat abia la toamnă! (dacă regulamentul — în sine — are o gestație atît de lungă, atunci citiți și dură organizarea propriuzisă?). Sîntem asigurați că Statutul federației ar fi gata, dar se afirmă că el a devenit un cîmp de luptă între idei opuse. Se dezbate cu aprindere răspunsul la metafizica întrebare: cine are dreptul să aleagă personalul Federației?

Salariile federației au prioritate mult așteptatului regulament de transferări, forțat, pe bună dreptate, în cîteva circumstanțe analitice. Se afirmă că acum ar putea să iasă în „lume”, dar publicarea sa este întîrziată, deoarece normele generale ale C.N.E.F.S., referitoare la aceeași problemă, n-au ieșit încă de pe bancul discuțiilor. Puncte de vedere divergente între cele două foruri administrative există și în ceea ce privește concepția despre transferarea jucătorilor.

Se născuse, după crinene și îndelungi eforturi, un plan de atac pentru rezolvarea pregătirii fotbalistice a copiilor și juniorilor. Dar, mîna unor salariați (poate aceiași?) ai federației i-au amputat multe dintr-un prevederile competente. Dintr-un fruct, a mai rămas aproape numai un color nehrînit.

Potențialul cluburilor nu a fost servit (și nici nu se preconizează), cu pîrgihii de forță. Se observă o zonă lîgătoasă în opoziție față de anumite probleme, între forurile aceleiași instituții. Din acest motiv, tolon Sîcrov, secretar general al F. R. Fotbal și, concomitent, membru în Biroul C.N.E.F.S., are o atitudine contradictorie în fața unor aspecte cardinale, după calitatea pe care o reprezintă cu alternanță C.N.E.F.S.-ul a elaborat proiecturi: statut-model, regula-

ment de transferări unic etc. Din încercarea de a încadra multipla specificitate a fotbalului în aceste tipare se nasc perpetuu interminabile contradicții. Biroul federal este dator să dea o probă de valoare complexă, în calitate de pledant pentru apărarea personalității fotbalului.

Pe scurt, agenda de lucru a F. R. Fotbal este încărcată cu restanțe, alitudinile pe care Biroul său le ia sînt contorsionate și evazive față de problematica acută a fotbalului. Corina multicoloră a vacanței nu va putea să-i ascundă frîmintările.

Remus BOGDAN

La Focșani se caută... gorniști!

Se știe că instrumentul cu pricina este folosit în fanfare, dar, el poate fi întrebunțat și în... fotbal. Da, dragi cititori, nu este nici o greșală. Veți întreba, desigur, cum? Foarte bine! Asociația sportivă Unirea Focșani are angajat, la fiecare meci, un gornist, care să-i „stimuleze” pe jucători.

NOTĂ

Cum procedeză „angajatul”? Cînd fotbalisții localnici sînt cuprinși de apatie pe teren, un sunet strident-alatissimo — îi trezește la realitate. Cînd sînt în atac, un fortissimo îi anunșă să guteze la poartă. Cînd jucătorii focșeneni sînt încofiziți în propriul careu, gornistul întonează un marș funebru, de țî se rupe înima... și gornistul Nicolae Vlădescu face serioase studii muzicalo-fotbalistice, deoarece nu vrea să între în conflict cu antrenorul formației, cu biroul secției, cu sutele de specialiști

din tribuna. De aceea, omul nostru repetă, cîteva ore pe zi, „Indicațiile” pe care trebuie să le dea din goarnă — duminică la meci. Cînd a văzut că este îndispensabil, și-a zis că nu ar strica să și cîștige ceva din treaba asta. Cererea i-a fost satisfăcută și primește omul, de fiecare meci, între 20 și 30 de lei, după... rezultat!

Fiindcă, totuși, rezultatele nu sînt pe măsura „investițiilor”, s-a propus ca gornistul să fie „destituit”. Propunerea a fost însă respinsă în unanimitate.

În ultimul moment am aflat una și mai bună: Toader Ilea, tot din Focșani, este plătit cu 15-25 de lei — în funcție de meci — pentru a anima galeria locală...

Paul IOVAN (După o scrisoare a corepondentului nostru Aurelian Axente)

Meciul România — Olanda se joacă pe stadionul Republicii

(Partida incepe la ora 17,30)

F. R. Fotbal ne-a comunicat schimbarea de ultimă oră a partidei România — Olanda, de pe stadionul „23 August” pe stadionul Republicii. Vremea ploioasă și faptul că terenul stadionului „23 August” nu are drenaj cu inspirat această hotărîre, pe care o socotim binevenită.

DESPRE FOTBALUL OLANDEZ

Activitatea fotbalistică din Olanda ne este mai puțin cunoscută. Am avut puține relații cu fotbalul olandez: între țările noastre s-a disputat un singur meci, în cadrul turneului olimpic de fotbal de la Paris, în anul 1924. Atunci, olandezii au reușit o victorie categorică: 6-0. Tîra noastră prezentase o echipă bună (Bartha, Tănzler, Guga, Rudy Wetzer), dar lipsită de experiență internațională. A fost cel de-al 8-lea meci al României, dar al 69-lea pentru Olanda.

Fotbalul olandez are o respectabilă tradiție. Prima echipă a luat ființă în anul 1879, și se numea F.C. Haarlem, iar federația olandeză de fotbal este una dintre cele mai vechi din Europa, cu excepția celor britanice.

Palmaresul adversarilor noștri nu este strălucit, dar partida de astăzi va rămîne, oricum, memorabilă, fiind vorba de cea de-a 300-a întîlnire inter-țări a Olandei. Cele 299 de meciuri disputate pînă acum indică o egalitate aproape perfectă. Cita 121 de victorii și înfrîngerii, 57 de meciuri egale, golaveraj 662:618.

Cîteva rezultate de valoare: 3-3 cu Ungaria (1961, Budapesta), 2-1 cu R.F. Germania (1956, Düsseldorf), 1-0 cu R.D. Germania (1967, Amsterdam), 9-1 cu Belgia (1959, Rotterdam), 7-1 cu Norvegia (1959, Rotterdam).

Despre forța de joc a olandezilor, un singur amănunt este elocvent: în 1967, în meciul cu Iugoslavia (1-2), arbitrul vestgerman Tschenscher a eliminat din joc pe Keizer, pentru lovit intenționat. După patru săptămîni, urma să se dispute meciul cu U.R.S.S., dar federația

olandeză s-a împotrivit la selecționarea lui Keizer. În semn de protest, nici ceilalți jucători de la Ajax Amsterdam nu au acceptat să joace (Groot, Müller, Swart, Cruyif, Nuninga). Iar echipa Olandei, cu cinci debutanți (van Beveren, Romeyn, Warnas, Wery și Pahljote), a întrecut pe sovietici cu 3-1!

Campionatul Olandei se dispută din 1898, iar Cupa — din 1899. Campionatul, în sistem divizionar (într-o singură serie), s-a introdus, în schimb, abia în 1956-1957. Ajax Amsterdam l-a cîștigat de 4 ori (1937, 1960, 1966, 1967), iar Feijenoord Rotterdam de 3 ori (1961, 1962, 1965).

Olandezii au adus serioase contribuții la dezvoltarea fotbalului mondial. Olandezul Huschmann, împreună cu francezul Guerin, au fost inițiatorii creării F.I.F.A. în 1904. De altfel, plîn în anul 1931, acest organism internațional a avut sediul la Amsterdam. Olanda a dispus și de arbitri valoroși, în toate timpurile: Boas cu 10 meciuri inter-țări conduse (1920-24), Bronkhorst cu 17 (1949-60), Eymers cu 13 (1913-30), Groothoff cu 15 (1947-56), Mutters cu 36 (1919-35), Willing cu 15 (1906-14) și alții.

Frederic MOISES

— RUFEA —

„I” București — Juventus pentru Cupa „ȘCINTEIA TINERETULUI”

Joi 6 iunie va avea loc pe stadionul Republicii, în noaptea, cu începere de la ora 19, meciul de fotbal dintre selecționata liceelor bucureștene — „I” București — și reprezentativa școlilor profesionale din Capitală — Juventus. Partida, ce urmează să se dispute anual în două manșe — primăvara și toamna — este organizată de ziarul „ȘCINTEIA TINERETULUI”, care va decerna echipei învingătoare un trofeu challenge.

Mîine, pe stadionul Giulești

Rapid — S. N. Oltenița

Înainteia ultimei etape, Rapid București va susține mîine, în ceptul de la ora 17,30, un meci amical de verificare în compania divizionarei C, S.N. Oltenița.

Peteanu indisponibil pentru meciul cu F.C. Argeș

Duminică, într-un meci amical cu Petrolul Pitești, jucătorul Progresului, s-a accidentat, avînd în prezent o leziune de ligament colateral intern al genunchiului și hematroză. Medicii echipei, dr. Nicolae Șerban, ne-a declarat că lui Peteanu i-a fost pus un aparat gipsat și că fundajul central bucureștean nu va fi apt să jonece ultima partidă de campionat.

Antrenorii Panaitescu și Tofan: să relansăm boxul provincial!

Așadar, despre campionatele de box ale anului 1966 se va vorbi de aici înainte, la timpul trecut. Boxerii retrăiesc meciurile pe care le-au susținut și se bucură sau se înfrîntă, după cum e cazul. Fără regret, că și antrenorii comentează finalul.

Nour îl întreba, sîmbătă seară, în giurie, pe Nicolae Lîncă: „Unde este Nicule, Academia noastră de box?”

— În Ștefan cel Mare, maestre! Ion Chiriac a realizat ceea ce și-a propus: patru campioni. Serbu Neacșu e supărat pe... Arbirii (?), pentru înfrîngerile elevului său, Vasile Drăgan, Chiriac, însă, obiectiv cum îl cunoaștem; nu e de aceeași părere: Ganea merită titlul!

Părerii și păreri. Să vedem: care este opinia unor antrenori din provincie despre campionat, despre nivelul actual atins de sportul cu mînuși, despre situația boxului în orașele respective.

CRISTIAN PANAITESCU (Cimpulung Muscel): „Turneul final a dat loc unor partide foarte echilibrate. Păcat că multe meciuri, care puteau figura pe afișul finalilor, s-au disputat în primele reuniuni. Desi turneul a fost mai obositor decît în edițiile precedente (deoarece au evoluat cîte 8 sportivi la fiecare categorie de greutate), totuși, cred că această este în fotbalul boxerilor, mai ales în selecționarea țării, un fel de eforturi mari, urcînd scările ringului de 3 ori în 6 zite (de pîidă), putem spera la performanțe șebite. La J.O. din Mexic boxerii vor trece, fără discuție, printr-o probă și mai grea. Așa că, este important ca sîm de pe acum cîine poate și cine nu. Creșc alia ordine, în jurul campionului meu, Aurel Simion, poate candida la un loc în lotul olimpic. Are doar 22 de ani și este foarte constincios. Cît despre posibilitățile sale, lăstă văzut...”

Ag vrea să vorbească puțin despre boxul din Cimpulung Muscel, ca un antrenor care muncește de 13 ani în acest oraș, a-m dat o clipă din ceia noastră, se bucura de sprîlțul permanent al organelor sportive locale. În prezent, din păcate, nu se mai interesează nimeni de noi. Primăria este interesată de Petre Anghelina, care se ocupă de orice, numai de box nu. Să nu se uite, totuși, că în orașul nostru au crescut și s-au format numeroși campioni, cî în selecționarea țării au figurat desori și boxeri de la Muscelul!”

CHEORGE TOFAN (Brasov): „Să vă spun drept, majoritatea boxerilor care au evoluat în turneul final nu mi-au dat multe motive de satisfacție. Pe plan meciurilor n-au corepsuns. Mi se pare că tehnica, acest element indispensabil în box, se află în regres. Se pune prea mare accent pe forță, pe cîteva execuții, din care cauza execuțiile plătute vederii sînt foarte rare. Și la noi, la Brasov, lucrurile nu merg cum trebuie. Primim ca-4 drept sprîlț din partea organelor sportive locale, a clubului Tractorul, dar cel care

ar trebui să ne dea cel mai concret ajutor, antrenorul județean Augustin Cuculatu, ne pune dețean roate. Tov. Cuculatu vede în ceilalți antrenori brașoveni (Cervajchi, Ionescu, Cerecheș, Tofan) oameni opuși intereselor sale. Într-un fel, așa este. Noi vrem să dezvoltăm boxul deoarece avem elemente dotate, condiții și entuziasm. În sala antrenorului Cuculatu (la Steagul roșu), este pusă. Pregătirea boxerilor săi o face un fost sportiv, Ion Turcu.

La Brasov, preocuparea pentru organizarea galelor este cu totul minoră. Dacă în ultimele luni brașovenii au vizionat cîteva gale în care, ca invitați, au evoluat pugiliști din Brălla, Galași, Bacău etc., aceasta s-a datorat aforțurilor depuse de clubul Tractorul (președinte: Ion Elivel), care vrea să impulsioneze activitatea pugilistică.”

Romeo CALARAȘANU

Caiaicul amiral

II. CU AUREL VERNESCU PE DRUMURILE PERFORMANȚEI...

● Dramatică finală de la Herăstrău ● 2:07 pentru un „Struer” ● Campion și la seniori! ● Pentru prima oară, aparatele de filmat îl copleșe pe Mircea Anastasescu ● 1956 — la un pas de Melbourne...

Din nou, înflorirea ghiociei și brîndușele. Primăvara atîtor speranțe pentru Aurel Vernescu a venit, în sfîrșit! Va rămîne sîngheră placheta neagră cucerită în prima lui cursă de „500”, sau își vor afla împlinirea viselor îndrăznețe țesute în lungile seri de iarnă? Se pregătise mult, cu totul altfel decît în anul debutului. Ogănilor, bacului corectaseră neîntreput mișcările, dezvoltînd tînrului elev al antrenorului Cojocaru drumuri tainice spre perfecțiunea tehnică. Și apoi, mai era ceva. În echipa de baschet a liceului „Sf. Sava” apăruse un jucător excelent dotat fizic: Aurel Vernescu. Avea să-i fie folositoare noua pasiune în temerara tentativă de a îmbrăca tricoul de campion la naționalele de caiaic ale juniorilor?

În concursurile bucureștene, cei șapte componenți ai ambarcațiunilor de K 1, K 2 și K 4 — li se spunea „spaima lacului” — cîștigau aproape întotdeauna. Vernescu urma să tragă în simplu...

Parcă niciodată nu venise ațta lume la Herăstrău. Dacă o să cîștige, va fi și el aplaudat. Dar, dacă nu? Erau calificați pentru finala campionatului național de juniori nu numai caiaicisții bucureșteni, ci și cîțiva, foarte puternici, din provincie. Cu Doru Bărdas și Kozanischii nu concușe încă pînă atunci. Știa însă că amîndoi merg la titlu.

Și nu se mai dă, odată, startul! În fine. Nu — cineva a plecat înainte. Din nou emoții, aliniere și — înapoi. Abia a treia oară arbitrul de start răsufă urșat: „Ce țî-e și cu puștii ăștia, parcă ar vrea să ajungă înainte să plece”. Lăstă, e bine așa.

Pînă la insulă caiaicul tîmșoreanului Doru Bărdas e în față. Apoi liderul cursei devine arădeanul Kozanischii. Pe mal, Mioara și mama lui Vernescu înșehid o clipă obii. Cînd îl redeschid, Bebe Vernescu era

în frunte. Tîșne pe lîngă adversari ca o săgeată. Victorie! Antrenorul Cojocaru îl îmbrățisează. În clipa următoare cineva îi pune mîna pe umăr: „Bravo, Bebe. Felicitări. Dacă vrei, poți să tragi și la seniori. Cobori sub 2:10, primești o barcă originală”.

Ochiul experimentat al lui Radu Huțan văzuse mai mult decît o victorie asupra lui Kozanischii și Bărdas.

Se califică ușor pentru finală. Examenul următor — pista de control de la Snagov. Trebuia să tragă, așa-i ceruse Huțan, sub 2:10. Văzuse barca. O bijuterie. Atundă padela în apele lacului. Trage în disperare. Pe unde or fi acum acele oonometruții? 2:07! Huțan zîmbește și Aurel Vernescu capătă permisiunea să încerce barca „lui”, un Struer nou, nou. Asta însemna și un cîștig de două secunde.

Duminică, 11 septembrie 1955, Aurel Vernescu cucește — la 16 ani — primul său titlu de campion al țării la seniori. Dar, Mircea Anastasescu nu luase startul în această probă.

Timpe de șase ani, pe apele Snagovului sau Herăstrăului n-a existat decît un mare sprinter: Mircea Anastasescu.

Prima schimbare de lider, pe Snagov Foto: P. ROMOȘAN

Anastasescu. Cîștiga matematic toate probele, defășat sau la sutime de secundă, ca cel mai iscusit driver. În 1954, la campionatele mondiale de la Măcon, cucerise prima medalie — de bronz — din istoria caiaicului românesc, sosind la două secunde de fenomenalul Fredericksson și numai la una de consacratul Mittelberg. Pe Aurel Vernescu, marea revelație a sezonului 1955, îl depășea cu două-trei secunde în proba de 1000 m și tot el era singurul care trecea primul balizele de la sosire și în proba de 500 m.

După șase ani de supremă domnie, a venit însă o zi cînd aparatele de filmat nu l-au mai căutat pe Mircea Anastasescu.

Era în 1956, la „Regata Snagov”. Un start de zile mari, cum și-l dorește oricare caiaicist, și pentru prima oară Vernescu îl învinge pe Mircea Anastasescu. Cîștigă și proba de 1000 m. Un fotoreporter îl roagă pe Mircea să se dea la o parte. Îl trebuia fotografia dublului medaliat.

„A fost clipa care mi-a întunecat o mare fericire. Își amîntesc Aurel Vernescu. Mi-am mușcat buzele. Mircea a fost însă cel dinții care mi-a strîns mîna și am înțeles că nu e supărat. Un om, un sportiv minunat!”

Tot 1956. Se apropia Olimpiada. Seara, după antrenamente, Aurel Vernescu visează apele Ballaratului australian. Ce puțin timp a trecut de cînd sârise gardul de nulele de la Gusu, fugărit de bunica supărată de povestea cu gîinșua. Și iată că acum e în lotul olimpic. Ce mari bucurii dăruiește sportul!

Mai este, însă, un hop — decisiv: selecția după concursul cu caiaicisții sovietici și polonezi.

Ce mari decepții oferă — uneori — sportul! Era ultima verificare înainte de Melbourne. Mircea Anastasescu și Stavru Teodorof concușe la dublu, obțin victoria și... pasaportul. E rîndul lui Vernescu. Start în proba olimpică de 1000 m. Pornește tare ca pe „500”, cursa lui favorită. Străbate 200—300—400 de metri. Excelent. Conduce plutonul caiaicelor Mari sînt doar 300 m! Ce aproape a Ballaratul. Dar, deodată, brațele parcă nu-l mai ascultă. Vestitul Pisarev îl depășește și — ca și cum n-ar fi fost destul, îl vede, ca prin ceață, și pe polonezul Kaplaniak zburînd pe lîngă el. Ce departe e Ballaratul!

La gara Băneasa, printre cei veniți să-i întîmpine pe olimpicii români, Aurel Vernescu. Cu garoafe roșii pentru Radu Huțan, Simion Ismailic, Leon Rotman, Dumitru Alexe, Mircea Anastasescu, Stavru Teodorof. Stejarul care, atunci, o clipă, se clătîna sub povara înfrîngerii, era din nou drept și puternic.

Radu Huțan: „Bebe, ne întîlnim la primul antrenament pentru 1957”...

Dan GĂRLEȘTEANU (va urma)

Continuăm publicarea răspunsurilor primite din partea unor reputați oameni de știință și cercetători, din țară și de peste hotare, la ancheta internațională inițiată de ziarul „Sportul” pe tema: „ROLUL ȘI CONSECINȚELE CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ASUPRA FENOMENULUI SPORTIV”. Iată cele 5 întrebări la care au răspuns invitații noștri:

1. Care considerați că a fost aportul cercetării științifice la realizarea excepționalelor recorduri sportive din ultimul deceniu?
2. În ce direcții cercetarea științifică a pătruns mai adânc în intimitatea biologică a sportivului de performanță?
3. Rezultatele cercetării științifice în sport sînt exprimate doar prin marii sportivi ai lumii, oameni cu un potențial biologic excepțional, situat mult deasupra mediei, sau pot fi fructificate și pentru întărirea sănătății și fortificarea fizică a omului obișnuit?
4. Dacă performanțele sportive actuale sînt rezultatul unor metode de antrenament perfecționate, sprijinite pe cercetarea științifică, a unei alimentații specifice și a unor metode de recuperare rapidă, nu considerați că ele pot deveni privilegiul exclusiv al unei minorități umane care poate beneficia de acest cadru costisitor? Nu apare astfel, în perimetrul sportului, o problemă de ordin moral?
5. Care sînt preocupările dv. științifice de dată recentă și cum se înscriu ele pe orbita unui comandament de ordin științific și umanitar?

EXERCIȚIUL FIZIC ESTE UN TRAVALIU MENTAL, ÎNAINTE DE A FI O ÎNCĂRCARE FUNCȚIONALĂ A MUȘCHIULUI

1. Performanțele sportive obținute în zilele noastre nu trebuie considerate drept ceva extraordinar. O dată ce sportivii mereu noi și mereu mai tineri le ating și le depășesc, performanțele reprezintă un fenomen absolut natural. Nu trebuie uitat că specia biologică denumită „homo sapiens” se găsește în noile condiții sociale de după război, într-o dezvoltare ascendentă. În țările evolute din punct de vedere economic, statura oamenilor crește, dimensiunile cutiei toracice, capacitatea lor vitală și greutatea, de asemenea. Acest fenomen cunoscut sub numele de „accelerație” este marcat, în mod deosebit, în țările socialiste, în care, grație ameliorării condițiilor de existență a masei, aspectul fizic al populației se schimbă rapid. Este normal să sperăm, datorită acestei îmbunătățiri a dezvoltării fizice, că noile generații vor realiza performanțe mereu mai înalte de forță, viteză, și rezistență în regim de forță și de viteză.

Prof. dr. DRAGOMIR MATEEFF
de la Institutul de Cultură Fizică din Sofia,
membru corespondent al Academiei de Științe din R. P. Bulgaria

neticii, este pe cale de a fi efectuat în structurile cerebrale superioare susmenționate. Cînd se decide executarea unui exercițiu, sau cînd se primește comanda de a-l face, din celele purtătoare ale programului se răspîndesc impulsuri nervoase și prin două stații motorii intermediare ele ajung la mușchi. Numai atunci, aceștia din urmă, realizează exercițiul programat. În acest fel, fiecare exercițiu fizic înainte de a fi un travaliu muscular este un travaliu mental. Exersînd mușchii, în realitate, se exersează și se dezvoltă în același timp celele crebrale superioare, purtătoare ale conștiinței umane, ale capa-

general-universale, conjugat cu un sistem de competiții bine conceput, toate acestea reprezintă baza de creare a omului nou. În același timp, pe criteriul perfecționării fizice atinse și al înaltului nivel de sănătate al adolescenților vom alege pe cei mai buni dintre ei, cu ajutorul sistemelor de competiție în maniera cea mai naturală. Sistemul de formare a sportivilor de clasă superioară este un sistem de formare a omului nou în societatea socialistă. Nu este vorba de persoane privilegiate și alese, ci de antrenarea și perfecționarea tuturor și de alegerea celor mai buni dintre ei. Performanțele celor mai dotați, împing tot mai sus limitele. Scopul generațiilor viitoare este de a atinge și a depăși performanțele trecute, fapt ce contribuie la dezvoltarea lor, la perfecționarea lor fizică și intelectuală. Iată de ce fiecare țară socialistă trebuie să dezvolte mereu performanța sportivă, făcînd eforturi neîncetate în această direcție.

cității intelectuale umane.

Antrenamentul sportiv reprezintă deci, un sistem de exerciții raționale și dozate într-o manieră științifică, care influențează integral personalitatea umană, așteptările sale intelectuale și fizice. Din acest punct de vedere, antrenamentul sportiv modern prezintă un enorm interes științific și teoretic.

3-4. În răspunsurile mele, am subliniat că antrenamentul sportiv trebuie să fie imbrățișat de mase, să-l efectueze milioane de oameni. Sarcina constă în a descoperi sportivii pe care se poate conta. Dar acest fapt devine posibil doar pe calea unui sistem de competiții de anvergură.

Experiența demonstrează că nu se poate forma un sportiv de renume mondial în cursul unui an-doi. Sistemul de educație fizică bazat pe date științifice aplicat din copilărie, completat cu un antrenament sportiv adecvat de la vârsta de 12-13 ani ca bază a unei pregătiri fizice

5. Cercetările mele prezente sînt concentrate în principal pe următoarele direcții: a) despre mecanismele fiziologice ale oboselii musculare și despre efortul voluntar ulterior (cercetări corelate cu problema pregătirii voinței sportivilor prin mari încercări și cu rolul oboselii în procesele de recuperare, de autofacere și de perfecționare structurală); b) Rolul relației inverse pe calea receptorilor musculari, pentru reglarea activității organelor interne, metabolismului etc. c) Rolul încercărilor funcționale, al travaliului muscular și al exercițiilor fizice ca factor activ împotriva proceselor de involuție și de atrofiere specifice bătrîneții. Ceea ce s-a făcut în acest domeniu este de o mare importanță teoretică. Pe frontul luptei împotriva proceselor involutive ale bătrîneții vor fi rezolvate problemele biologice fundamentale ale capacității de muncă și ale longevității creatoare a omului, bineînțeles și ale longevității sportive. De o manieră generală, se vor descoperi legile biologice de bază care dirijează procesele de autofacere, de creștere a structurilor și de perfecționare a organismului uman. Aceasta înseamnă că, sportul și cultura fizică vor ocupa locul lor în domeniul științelor biologice. Ele vor deveni cu adevărat „medicina omului sănătos”.

Iată-l pe Prati înscriind, prin plonjon, un gol în meciul cu Bulgaria. Cum se va descurca faimosul golgeter italian în fața impetușilor fundași sovietici în partida de azi, de la Neapole?

AZI, ÎNCEPE TURNEUL FINAL AL C. E. DE FOTBAL

Trimisul nostru special la Neapole, CRISTIAN MANTU, transmite:

„Va fi o bătălie gigantică”

Am ajuns la Neapole exact cu 24 de ore înaintea partidei Italia - U.R.S.S. (marți seară). De la Roma și pînă aici am călătorit într-un tren fixat de grupuri gălăgioase de „tifosi” ce veneau în orașul Vezuviului să asiste la această semifinală. Grijă lor era „vinarea” unui bilet de intrare pentru miercuri seară pe „San Paolo”. Am asistat pe culoarele și în compartimentele trenului la vînzarea-cumpărarea unei „tribune” sau a unei „peuze” la prețuri care mi s-au părut fantastice. Primul drum în Neapole l-am făcut pe calea COMITATO REGIONALE GIOCO CALCIO din Neapole numeroși conducători sportivi italieni, antrenori și specialiști. Într-un interval destul de scurt am avut posibilitatea să realizez cîteva interviuri-fulgere care, sintetizate, sună astfel: se scoatează pe o victorie italiană în semifinală și pe o finală Italia - Anglia. Cu alte cuvinte, italienii manifestă un optimism robust în acest final de campionat european, cu atât mai mult, după cum spun unii, cu cît meciul are loc la Neapole. Și „squadra azzurra” nu poate pierde aici, pentru că orașul, publicul, Vezuviul și marea, îi poartă noroc.

În sfîrșit, am reușit să pun mina pe „NAPOLI SPORT”. Un editorial care publicului să încurajeze echipa Italiei. FERUCCIO VALCAREGGI răspunde ziarului la întrebarea: CARE E CONDIȚIA DE BAZĂ CA ITALIA SĂ CISTIGHE CAMPIONATUL EUROPEI?

„Să credem în forțele noastre. Fotbaliștii noștri au posibilitatea să desfășoare un joc curat și eficient și să învingă celelalte echipe. Meciul cu U.R.S.S. va fi o bătălie gigantică”.

MIHAIL IAKUȘIN — antrenorul sovietic — e ceva mai lapidar în declarația sa: „Consider jocul ca foarte echilibrat. Italianii nu ne-au învins niciodată într-o partidă oficială.”

Regret că am ajuns seara la Neapole, că nu am mai avut posibilitatea să vizitez cele două tabere și să vălătănesc amănunțit despre atmosfera care domnește în ele. Pînă la această oră, cei doi antrenori n-au comunicat informații definitive, ci doar lozurile de care dispun și din care nu lipsesc Mazzola, Rivera, Bulgarelli, Facchetti, Guarneri la italieni, Bișevet, Hurtilava, Cîslenko și Banișevschij la sovietici.

Așadar, miercuri seară voi asista la... o bătălie gigantică, cum a declarat Valcareggi. Eu, însă, aș prefera nu o bătălie gigantică, ci un joc de mare valoare tehnică, un joc care să-mi ofere posibilitatea să transmit cititorilor „Sportului”, de la această semifinală, o cronică și un comentariu în care să pot spune că am văzut FOTBAL în adevăratul înțeles al cuvîntului.

Partida va fi condusă de arbitrul vest-german TSCHENTSCHER la centru, DIENST (Elveția) și ZSOLT (Ungaria) la tușe.

Trimisul nostru special la Florența, GH. NICOLAESCU, transmite:

Englezii sînt, firește, optimiști

FLORENȚA, 4 (prin telefon). De cînd cursa TAROM ne-a depus pe aeroportul Fiumicino din Roma, sintem oaspeți ai frumoasei Italie; țară care în aceste zile, cu prilejul celei de a treia ediții a „Cupei Henry Delaunay”, găzduiește cea mai importantă întrecere fotbalistică ce a avut loc pe peninsulă din 1934, cînd „il calcio” triumfase prima oară în C.M. („O tempora!” — ar exclama italianul mai vîrstnic, gîndindu-se la epoca de aur a lui Meazza, Orsi, Ferrari...)

În puținele ore avute la dispoziție pînă la plecarea trenului spre Florența, străbătem în fuga mașinii o parte a „cetății eterne”. Mașina oprește în dreptul celebrei „Fontana di Trevi” și, asemenea tuturor, ne supunem și noi ritualului de a arunca o monedă în fundul fontinei. Pentru că, spune legenda, de vrei să revezi Roma aruncă un ban în „Fontana di Trevi”. În ceea ce ne privește, pentru a fi mai siguri că vom revedea Roma, n-am omis să reținem... un bilet la finala C.E. care se va desfășura sîmbătă.

Apoi, după aproape trei ore de mers pe calea ferată, ne-am aflat la Florența. Am lăsat în urmă priveliștile pline de pitoresc ale Toscanei. Și, privind cu neșă minunatul albastru al cerului, am înțeles mai ușor de ce Dante și Da Vinci s-au născut pe pămîntul Florenței.

Să trecem însă de arta la fotbal, mobilul deplasării noastre aici, la meciul Anglia - Iugoslavia, care — se anticipează de către comentatori — va furniza un spectacol pe gustul florenținilor, exigenți și în materie de artă fotbalistică. Prezența, deosebi, a campionilor lumii a făcut ca întreg stocul de bilete să se epuizeze, așa încît,

la fluierul arbitrilor spaniol Ortiz de Mendibil, toate cele 52.000 de locuri ale lui „Stadio comunale” vor fi ocupate, 6.000 de locuri au fost puse la dispoziția turiștilor englezi, care vor recunoaște în Banks, Wilson, Stiles, J. Charlton, Moore, Ball, Hunt, B. Charlton, Hurst și Peters, pe zece dintre „mondialii” ediției londoneze.

De partea cealaltă, Mitici n-a apelat, în alcătuirea orchestrei, la primele viori, care dau... concerte peste hotare. Antrenorul iugoslav acordă în continuare creditul său foarte talentatilor tineri Georgevici și Paunovici (mijlocașii lui Partizan), Alexici (fundașii lui Vojvodina), Giurkovic și Akimovici, ultimii doi de la Steaua roșie.

Înainte de joc, sir Alf Ramsey a declarat ziaristilor: „La început, am avut intenția să prezint o echipă mult schimbată. În cele din urmă, am decis să folosesc în mare măsură lotul experimental la campionatul mondial. Cred că vom juca în finală!”

Big Bobby (n.n. marele Bobby) a spus: „Iugoslavia este o echipă mare. Dacă o învingem, avem perspectiva să ne înfrîmăm cu Italia, echipă foarte greu de întrecut pe teren propriu. Dar, sperăm să terminăm cu bine”.

În cantonamentul de la Covernacio, Raiko Mitici s-a destăinuit și el: „Clasificîndu-ne printre primele patru echipe din Europa, am și obținut un mare succes. Obiectivul nostru este de fapt să creăm și să rodăm echipa pentru campionatul mondial din 1970”.

Meciul, care se va desfășura pe „Stadio comunale” va începe la ora 21.15 și va fi condus de Ortiz de Mendibil (Spania). Vom fi acolo...

ATLEȚII din Italia, U.R.S.S. și R. F. a Germaniei au participat la un concurs care a avut loc la Torino. Rezultate mai interesante: 110 mg.: Eddy Otoz (Italia) 46,6; 400 m.: Müller (R.F.G.) 46,6; prăjină: Bliznețov (U.R.S.S.) 5,10 m.; 2. Dionisi 5,01 m. (nou record italian); lungime: Igor Ter Ovanesian (U.R.S.S.) 7,48 m.; disc: Neu (R.F.G.) 60,36 m.; inălțime: Skvorțov (U.R.S.S.) 2,09 m.

„MARELE PREMIU AL SLOVACIEI” — competiția internațională de box desfășurată la Bratislava a luat sfîrșit. La cît mijlocie mică în care Ochaba (Bratislava) a ocupat locul I, boxerul român Moleanu s-a clasat al 3-lea.

IN CONCURSUL de atletism „Jocurile britanice” s-au înregistrat, printre altele, următoarele rezultate: 440 yarz: Balachowski (Polonia) 46,9; două mile: Diessner (R.D.G.) 8:31,6.

Una din specialistele schiului pe apă din Anglia este tînăra Anne Wilton, pe care o vedem, în această fotografie, buînd un viraj periculos în cursul unuiu din primele concursuri ale sezonului Foto: KEYSTONE

șului Rennes, a fost cistigată de rutierul belgian Rik van Loo, care a parcurs 112 km în 2h46. Pe locul 2, Poulidor (Franța) la 2 sec. Anquetil s-a clasat pe locul 16, la 25 sec de Loo.

CURSA AUTOMOBILISTICA de la Mont Tremblant (Canada) a fost cistigată de sportivul american Mark Donahue pe o mașină „Mc. Baren”. El a realizat o medie orară de 128,64 km. Pe locurile următoare: John Cannon (Canada), L. Motschenbacher (S.U.A.) și Bud Morley (S.U.A.).

COMPETIȚIA INTERNAȚIONALĂ de tenis „Cupa Mitropa” a fost cistigată de echipa Dozza din Budapesta care, în finală, a învins cu 10-3 echipa orașului Stuttgart. În disputa pentru locurile 3-4, MTC Viena a învins cu 11-2 selecționata orașului Zürich.

MÜNCHEN, 4 (Agerpres). Turneul internațional de fotbal (tineret) de la Düsseldorf a fost cistigat de echipa vest-germană Fortuna Düsseldorf, care în finală a învins cu scorul de 3-0 formația Dinamo București. În meciul pentru locurile 3-4, A. C. Brescia a terminat la egalitate, 1-1, cu Schalke 04. Prin tragere la sorți, A. C. Brescia a ocupat locul trei. În continuare s-au clasat „Cerveno More” Varna, VFR Neuss, Espanol Barcelona și TUV Düsseldorf.

În ziua a doua a turneului internațional rezervat echipele de tineret, care se desfășoară la Friedrichshafen (R. F. a Germaniei), echipa Rapid București a fost învinsă cu scorul de 1-0 de formația vest-germană Sulzbaden. În grupa a treia (din care face parte și echipa Rapid) conduce F. C. Santos.

F. C. SANTOS DIN NOU CAMPIONA

Pentru a 10-a oară în 14 ani, echipa F. C. Santos a cistigat titlul de campion a statului Sao Paulo. Fotbaliștii de la Santos au totalizat 45 de puncte, fiind urmați în clasament de echipele Corinthians 34 puncte și Portuguesa 32 puncte etc.

telex radio-telefon

TENISMANUL SPANIOL Manuel Santana a cistigat proba de simplu a turneului internațional din Berlin occidental, învingînd în finală pe olandezul Tom Okker cu 6-2, 6-4, 6-1, 6-2. La simplu-feminin a cistigat Helga Schulze (R.F.G.), care a dispus în finală de Margaret Court-Smith (Australia) cu 6-1, 7-5.

A 16-A EDIȚIE a competiției automobilistice „Raliul Acropolei” s-a terminat cu victoria englezului R. Clark pe o mașină „Ford Escort” totalizînd 140.204 p. Urmează: S. Zasada (Polonia) pe „Porsche” cu 303.500 p. 3. P. Toivonen (Finlanda) pe „Porsche” 318.006 p.

șului Rennes, a fost cistigată de rutierul belgian Rik van Loo, care a parcurs 112 km în 2h46. Pe locul 2, Poulidor (Franța) la 2 sec. Anquetil s-a clasat pe locul 16, la 25 sec de Loo.

CURSA AUTOMOBILISTICA de la Mont Tremblant (Canada) a fost cistigată de sportivul american Mark Donahue pe o mașină „Mc. Baren”. El a realizat o medie orară de 128,64 km. Pe locurile următoare: John Cannon (Canada), L. Motschenbacher (S.U.A.) și Bud Morley (S.U.A.).

COMPETIȚIA INTERNAȚIONALĂ de tenis „Cupa Mitropa” a fost cistigată de echipa Dozza din Budapesta care, în finală, a învins cu 10-3 echipa orașului Stuttgart. În disputa pentru locurile 3-4, MTC Viena a învins cu 11-2 selecționata orașului Zürich.

șului Rennes, a fost cistigată de rutierul belgian Rik van Loo, care a parcurs 112 km în 2h46. Pe locul 2, Poulidor (Franța) la 2 sec. Anquetil s-a clasat pe locul 16, la 25 sec de Loo.

CURSA AUTOMOBILISTICA de la Mont Tremblant (Canada) a fost cistigată de sportivul american Mark Donahue pe o mașină „Mc. Baren”. El a realizat o medie orară de 128,64 km. Pe locurile următoare: John Cannon (Canada), L. Motschenbacher (S.U.A.) și Bud Morley (S.U.A.).

COMPETIȚIA INTERNAȚIONALĂ de tenis „Cupa Mitropa” a fost cistigată de echipa Dozza din Budapesta care, în finală, a învins cu 10-3 echipa orașului Stuttgart. În disputa pentru locurile 3-4, MTC Viena a învins cu 11-2 selecționata orașului Zürich.

șului Rennes, a fost cistigată de rutierul belgian Rik van Loo, care a parcurs 112 km în 2h46. Pe locul 2, Poulidor (Franța) la 2 sec. Anquetil s-a clasat pe locul 16, la 25 sec de Loo.

CURSA AUTOMOBILISTICA de la Mont Tremblant (Canada) a fost cistigată de sportivul american Mark Donahue pe o mașină „Mc. Baren”. El a realizat o medie orară de 128,64 km. Pe locurile următoare: John Cannon (Canada), L. Motschenbacher (S.U.A.) și Bud Morley (S.U.A.).

COMPETIȚIA INTERNAȚIONALĂ de tenis „Cupa Mitropa” a fost cistigată de echipa Dozza din Budapesta care, în finală, a învins cu 10-3 echipa orașului Stuttgart. În disputa pentru locurile 3-4, MTC Viena a învins cu 11-2 selecționata orașului Zürich.